

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty należy interpretować w ten sposób, że obowiązek złożenia deklaracji przewidziany w tym przepisie ma zastosowanie w międzynarodowej strefie tranzytowej portu lotniczego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 90 z 7.3.2016

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 maja 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Stralsund – Niemcy) – HanseYachts AG/Port D’Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte D’Azur, Compagnie Generali IARD SA

(Sprawa C-29/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 27 — Zawisłość sporu — Sąd, przed który najpierw wytoczono powództwo — Artykuł 30 pkt 1 — Pojęcie „dokumentu wszczynającego postępowanie” lub „dokumentu równorzędnego” — Wniosek o przeprowadzenie ekspertyzy sądowej w celu zachowania lub wykazania, przed rozpoczęciem postępowania procesowego, dowodu na istnienie okoliczności faktycznych mogących uzasadniać wytoczenie następnie powództwa]

(2017/C 213/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Stralsund

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HanseYachts AG

Strona pozwana: Port D’Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte D’Azur, Compagnie Generali IARD SA

Sentencja

Artykuł 27 ust. 1 i art. 30 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w kontekście zawisłości sporu moment wszczęcia postępowania zmierzającego do uzyskania zarządzenia środka dowodowego przed wszczęciem postępowania procesowego nie może być uważany za moment, od którego przyjmuje się, że powództwo „zostało wytoczone” w rozumieniu owego art. 30 pkt 1 przed sądem, który ma rozstrzygnąć co do istoty sprawy, gdy powództwo co do istoty zostało wytoczone w tym samym państwie członkowskim w oparciu o wyniki postępowania dowodowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 136 z 18.4.2016.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 4 maja 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus – Finlandia) – Postępowanie wszczęte przez A Oy

(Sprawa C-33/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 148 lit. d) — Zwolnienie — Świadczenia usług realizowane dla zaspokojenia bezpośrednich potrzeb jednostek pływających przeznaczonych do żeglugi na pełnym morzu i ich ładunku — Przeladunek świadczony przez podwykonawców na rachunek pośrednika]

(2017/C 213/13)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

A Oy

przy udziale: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Sentencja

- 1) Artykuł 148 lit. d) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że usługi przeladunku na pokład lub z pokładu jednostki pływającej stanowią usługi wykonywane na bezpośrednie potrzeby ładunku jednostek pływających, o których mowa w art. 148 lit. a) owej dyrektywy.
- 2) Artykuł 148 lit. d) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że po pierwsze, zwolnione z podatku mogą być nie tylko świadczenia usług dotyczące wykonywania przeladunku, odpowiednio, na pokład i z pokładu jednostki pływającej objętej zakresem art. 148 lit. a) owej dyrektywy, do których dochodzi na ostatnim etapie obrotu taką usługą, ale także świadczenia usług na wcześniejszym etapie, takie jak świadczenia usług realizowane przez podwykonawcę na rzecz podmiotu gospodarczego, który to podmiot następnie z tego tytułu wystawia fakturę przedsiębiorstwu spedycyjnemu lub przedsiębiorstwu transportowemu, oraz po drugie, zwolnione mogą być także świadczenia usług przeladunku na rzecz posiadacza przeladowywanego ładunku, takiego jak eksporter lub importer tego ładunku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 111 z 29.3.2016.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 4 maja 2017 r. – Comercializadora Eloro, SA/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Zumex Group, SA

(Sprawa C-71/16 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego zawierającego element słowny „ZUMEX” — Sprzeciw właściciela słownego znaku towarowego JUMEX — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. b) i art. 42 ust. 2 — Dowód używania — Używanie w Unii Europejskiej — Artykuł 76 ust. 2 — Uzupełniające dowody używania przedstawione z opóźnieniem przed izbą odwoławczą — Uprawnienia dyskrecjonalne Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)]

(2017/C 213/14)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Comercializadora Eloro, SA (przedstawiciel: J. L. de Castro Hermida, abogado)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Palmero Cabezas, pełnomocnik), Zumex Group, SA (przedstawiciel: M. C. March Cabrelles, abogada)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone..
- 2) Comercializadora Eloro SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016